

Gasilska zveza Gorenjske
Komisija za članice
Bleiweisova cesta 34
4000 Kranj
gz.gorenjske@gmail.com

Zap. št.: 06/13
Datum: 17. 5. 2013

R A Z P I S

za tekmovanje na

27. srečanju članic prostovoljnih gasilskih društev Gorenjske,

ki bo v

soboto, 22. junija 2013, ob 15.30

na vlečnici v Mojstrani.

Organizatorja srečanja sta PGD Mojstrana in GZ Kranjska gora. 27. srečanje članic prostovoljnih gasilskih društev Gorenjske se organizira v sklopu 120-letnice PGD Mojstrana.

Namen srečanja je predvsem druženje in navezava stikov. Srečanje se bo začelo z vajo raznoterosti za 5 članic in nadaljevalo z vajo s staro motorno brizgalno za 5 članic.

Od 15. ure do 18. ure, ter po želji še po 20. uri, bo možen ogled razstave zbirke gasilskih odlikovanj in činov zbirateljev v prostorih gasilskega doma PGD Mojstrana. Ob 18. uri si bomo ogledale večjo gasilsko vajo ob 120-letnici PGD Mojstrana in nato nadaljevale srečanje z družabnim večerom in živo glasbo.

TEKMOVALNI DEL

1. VAJA RAZNOTEROSTI ZA 5 ČLANIC

Tekmovalna enota je sestavljena iz 5 članic oz. tekmovalk. Pred startom tekmovalke ŽREBAJO, na kateri tekmovalni progi bodo nastopile. TEKMOVALKE MORAJO POZNATI VSE NALOGE! Članice z zdravstvenimi težavami bodo lahko tekmovali na progi za vezanje vozlov. V ekipi je lahko samo ena članica z zdravstvenimi težavami.

1. proga: SPAJANJE B IN C-CEVI S TROJAKOM

Tekmovalka vzame trojak, ga odloži med kolobarje cevi in prične spajati cevi na ustrezne spojke na trojaku. Ko opravi nalogo, nadaljuje pot čez ciljno črto.

Ocenjevanje:

- **Tlačne B in C-cevi niso pripete na pravi izliv na trojaku. 5 točk**
- **Nezapeta spojka – za vsak primer. 5 točk**

2. proga: GAŠENJE Z VEDROVKO

Tekmovalka vzame vedro in odide do vedrovke, vodo zlije v vedrovko, odvije cev in prične brizgati vodo v tarčo. Ko tarčo zruši, nadaljuje pot čez ciljno črto. Vedrovka bo z gumijasto cevjo. Za vsako tekmovalko bo voda že v cevi. Tarča je prazna pločevinka od barve ali plastenka z vodo.

Ocenjevanje:

- Tekmovalka je pri gašenju z vedrovko prestopila ognjeno črto s stopalom. **5 točk**
- Tekmovalka ni zrušila tarče z vodo, ki jo je imela na razpolago. **10 točk**
- Metanje vedra. **5 točk**

3. proga: VEZANJE VOZLOV

Tekmovalka odide proti ciljni črti, kjer je stoji stojalo z vrvjo dolgo 3 m, premera 8 mm s katero tekmovalka izdelava vozle. Vrste vozlov so jamborski vozle, tesarski vozle in tkalski vozle. Vozel mora biti obvezno narejen na stojalu. Pred startom sodnik postavi tablo z risbo enega od prej naštetih vozlov. Ko opravi nalogo nadaljuje pot čez ciljno črto.

Ocenjevanje:

- Nepravilna navezava vozla. **5 točk**
- Tekmovalka vozla ni navezala. **10 točk**

4. proga: NAVEZAVA SEKIRICE

Tekmovalka odide do mesta navezovanja in naveže sekirico za dvig v višje nadstropje. Mala sekirica se naveže z vezalno vrvjo, ki mora viseti na stojalu. Ko opravi nalogo, nadaljuje pot čez ciljno črto.

Ocenjevanje:

- Nepravilna navezava orodja. **5 točk**
- Tekmovalka orodja ni navezala. **10 točk**

5. proga: METANJE VRVI

Tekmovalka vzame torbico z vrvjo in gre do črte, ter vrže torbico v krog, premera 1 meter. Črta je zarisana 5 metrov od sredine kroga. Med metanjem vrvi mora v eni roki držati začetek vrvi. Ko opravi nalogo, nadaljuje pot čez ciljno črto.

Ni kazenskih točk, če:

- torbica prvo pade v krog in se nato odbije in pade izven kroga in
- se torbica dotika kroga.

Ocenjevanje:

- Tekmovalka je pri metanju vrvi s stopalom prestopila črto. **5 točk**
- Torbica je padla izven kroga. **5 točk**
- Tekmovalka med metanjem vrvi spusti/vrže začetek vrvi proti krogu. **5 točk**

K naštetim točkam se prištejejo še točke:

- Čas za izvedbo vaje **1 sekunda je 1 točka**
- Prehiter start – tekmovalka je startala pred znakom (prvič opomin) – za vsako tekmovalko. **3 točke**
- Govorjenje – za vsako tekmovalko. **5 točk**
- Tekmovalka je opravila delo druge. **10 točk**

Vaja se prične na povelje sodnika. Ko tekmovalka opravi svoje delo, nadaljuje pot čez ciljno črto. Vaja je končana, ko zadnja tekmovalka pride čez ciljno črto.

2. VAJA S STARO MOTORNO BRIZGALNO

Tekmovalna enota je sestavljena iz 5 članic oz. tekmovalk. Ekipe je postavljena za brizgalno na startni črti v eni vrsti, kjer je prvi vodja ekipe. Na tekmovalnem prostoru je ročna brizgalna z že razpeto C-tlačno cevjo z ročnikom, tako da voda ostane v njej. Tarča z odprtino je od stojala, ki pomeni ognjeno črto, oddaljena 5 m.

Na povelje glavnega sodnika pristopijo štiri gasilke k brizgalni in se pripravijo za pogon. Tekmovalke se ne smejo dotakniti ročaja brizgalne, dokler se tekmovalka pri ročniku ne reče "VODA". Vodja ekipe steče do ognjene črte, kjer je gasilska cev z ročnikom in da povelje "VODA" ter usmeri curek v odprtino tarče. Na povelje vodje ekipe "VODA" začnejo gasilke poganjati brizgalno. Ko preteče od žvižga 30 sekund, se loputa na tarči zapre in s tem je vaja končana. Meri se višina vode v zbirni posodi.

Ocenjevanje:

- **Tekmovalka starta pred žvižgom (vsak primer).** 3 točk
- **Govorjenje med vajo (vsak primer).** 5 točk
- **Prestop ognjene črte pri gašenju.** 5 točk
- **Ni povelja "VODA"** 10 točk
- **Tekmovalka se je prekmalu dotaknila ročaja brizgalne** 10 točk
- **Količina vode, ki je pritekla v zbirno posodo skozi odprtino na tarči.** 1 dag = 1 točka

3. TEORETIČNI DEL

Pred praktičnem delom **vsaka ekipa opravi teoretični del**. Vprašanja bodo izbirnega tipa – vse tekmovalke odgovarjajo na eni testni poli.

Teme po priloženem gradivu:

- Zgodovina Mojstrane in Zgornje Radovne – priloga št. 2
- prvih 50 vprašanj za tekmovanje Matevža Haceta

Ocenjevanje:

- **Napačen odgovor – za vsak primer.** 1 točka

Od 1000 možnih točk se odštevajo napake pri delu in čas izvedbe vaje. Dodatnih točk na leta ni. Tekmovanje je organizirano na eni progi z eno sodniško ekipo. Merjenje bo elektronsko na stotinko natančno, zato mora vsaka tekmovalka prečkati ciljno črto. Čas se ustavi, ko zadnja tekmovalka prečka ciljno črto. Orodje za tekmovanje priskrbi organizator.

Za prva tri osvojena mesta se podelijo pokali. Zmagovalna ekipa dobi prehodni pokal. V primeru, da več ekip doseže isti rezultat, se upošteva hitrejši čas izvedbe vaje.

Na tekmovanju smejo nastopiti tekmovalke rojene leta 1997 in starejše. PGD-ji naj pripeljejo na srečanje vse članice, tudi rezervne članice.

Tekmovalna ekipa mora imeti gasilske članske izkaznice ali osebne izkaznice (osebni dokument s sliko). Članice morajo biti oblečene v delovno uniformo, klasične ali športne čevlje, **obvezna je kapa.**

Vrstni red za tekmovalne ekipe bo izžreban in poslan po e-naslovih zvez in predsednicam Komisije za članice po zvezah nekaj dni pred tekmovanjem.

Prevoz organizirajo društva sama.

Rok prijav za tekmovalne ekipe je **12. junij 2013** na matično gasilsko zvezo. Gasilske zveze pa naj prijavljene ekipe prijavijo na Gasilsko zvezo Gorenjske do **četrтка, 13. junija 2013**, prek e-naslova: gz.gorenjske@gmail.com.

Vsako prostovoljno gasilsko društvo lahko prijavi neomejeno število ekip. Stroški se obračunajo na število udeleženi ekip.

Vsaka gasilska zveza naj prijavi poimensko **DVA sodnika iz GZ**, z njegovim soglasjem in prijavo pošlje na Gasilsko zvezo Gorenjske najkasneje do petka, 14. junija 2013. Zbor za sodnike je ob 14.30 uri na vlečnici v Mojstrani. V kolikor se sodnik tekmovanja ne bo mogel udeležiti prosimo da to sporočite Manci Ahačič.

Organizator prosi, če ekipe, ki se bodo prijavile zaradi kakršnegakoli razloga ne bodo mogle nastopiti, to sporočijo Manci Ahačič na gsm: 041 751 813. Želeli bi, da tekmovanje poteka po načrtu in se ekip, ki jih ne bo, ne čaka.

Prosim PGD, da napišete svoje elektronske naslove, kamor bomo lahko posredovali vrstni red tekmovalnih enot.

Srečanje bo organizator popestril z živo glasbo z ansamblom VESELI SVATJE.

Z gasilskim pozdravom,

NA POMOČ!

Predsednica Komisije za članice GZG:
Manca Ahačič, VGČ

Predsednik GZG:
Jože Derlink, VGČ II. st.

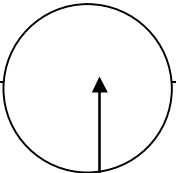
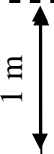

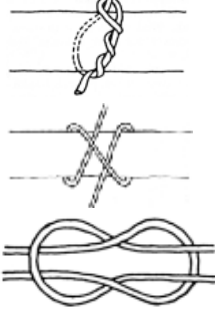

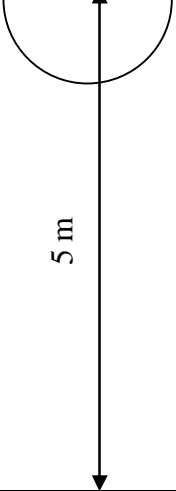

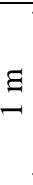
Prilogi:

- Priloga št. 1: Skica tekmovalne proge
- Priloga št. 2: Zgodovina Mojstrane in Zgornje Radovne

Priloga št. 1:

CILJ

foto celice

					 <p>1 m</p>
				 <p>5 m</p>	 <p>15 m</p>
 <p>Trojak</p>	 <p>Vedro z vodo</p>	<p>Vezanje vozlov</p>	<p>Navezava sekire</p>	<p>Metanje vrvi</p>	 <p>1 m</p>

START

ZGODOVINA MOJSTRANE IN ZGORNJE RADOVNE

Zgodovina krajev v Krajevni skupnosti Dovje-Mojstrana je zelo bogata in povezana z loškimi (škofjeloškimi) in tako tudi s freisinškim (brižinskim) gospostvom. Obsežno gradivo o zgodovini teh krajev kaže na veliko pestrost ne samo pokrajine, pač pa na delo in ustvarjanje ljudi na tem ozemlju. Zanimiva so domača krajinska (ledinska) in osebna imena ter razlage njihovega izvora, domači izrazi za predmete in opravila. Bogato ustno izročilo o tem so v pisni obliki ohranili Mirko Kunčič v Triglavskih pravljicah, Miha Ancelj-Tilešev v obsežni, a žal neobjavljeni Kroniki Dovjega in Mojstrane, v zadnjem času pa Franci Voga v več knjigah. Ob visokem jubileju gasilstva v Mojstrani je zato primerno, da podamo kratek pregled zgodovinskih dogodkov na našem ozemlju.

1. Geografska opredelitev

Mojstrana je vas v Zgornjesavski dolini, Zgornja Radovna pa manjša vas na zgornjem koncu doline Radovne. Skupaj z Dovjem in Belco sta vključeni v Krajevno skupnost Dovje-Mojstrana, le-ta pa v občino Kranjska Gora.

Območje Krajevne skupnosti je reliefno razgibano. Obsega ozemlje od državne meje, ki poteka po Karavankah (Kepi, Babi, Hruščanskem vrhu), navzdol po potoku Dobršniku, preko Save Dolinke v Julijske Alpe v pobočje Mežakle in preko Jerebikovca v dolino Radovne, mimo Zgornje Radovne, na Srednjo goro, Rjavino, Triglav, Pihavec, Stenar, Škrlatico, Vrtaški vrh, nato pa severno čez Savo Dolinko in za vasjo Belca, ki sedaj vključuje še zaselek Podkuže, po dolini Belce do državne meje. Obsega vso katastrsko občino (k.o.) Dovje in delno še k.o. Višelnica (na območju Zgornje Radovne) in k.o. Gozd (na območju Podkuž). Samo katastrska občina Dovje obsega 10.273,10 ha zemljišč. Gre za del Karavank, navedenih vasi in v Julijskih Alpah območje Triglavskega narodnega parka s Triglavom in z dolinami Vrata, Kot in Zgornja Radovna. Mojstrana leži na nadmorski višini 640 m, Dovje na 730 m, Belca na 690 m in Zgornja Radovna na 790 m.

Mojstrana je največja vas v KS in leži ob izlivu Triglavске Bistrice v Savo Dolinko, med Karavankami na severni strani in Julijskimi Alpami na južni strani. Iz Mojstrane je najboljši dostop v alpske doline Vrata, Kot in Krmo in v samo osrčje Julijskih Alp, v podnožje najvišjega vrha Triglava.

Zgornja Radovna leži v razširjenem zgornjem delu doline Radovne, ob rečici Radovni, ki jo napajajo vode iz doline Krme (Krmarca) in doline Kota (Kotarca). Naselje obdajajo Pokljuka, Srednja gora, Mežakla, preko Kosmačevega prevala je povezana z Mojstrano, po dolini Radovne pa z Bledom.

2. Domače zanimivosti

V Mojstrani ni več kovinske proizvodnje v KOOP, ni več lesne predelave v LIP Bled, ni več hotela Triglav, na njegovem mestu zgrajene tri stavbe samevajo. Registriranih je nekaj več kot sto samostojnih podjetnikov, majhnih d.o.o., nosilcev dopolnilne dejavnosti in sobodajalcev. V vasi so Mercator trgovina in prodajalna kruha Planika, osnovna šola 16. december, zdravstvena ambulanta, pošta, občinska knjižnica, pisarna krajevne skupnosti,

prostori TD, PD, picerija Kot, bife Krma, Hostel in bar pr' Jozlno, kmetija odprtih vrat pr' Železnk. Na Dovjem je picerija Špajza, gostilna pr' Katr in Hram pri Aljažu, v Vatišu pri Dovjem penzion Vila Roza in v Kamnah pri Dovjem kamp (camping Kamne). V Zgornji Radovni je gostilna Psnak, v poletnem času pa sta odprta gostilna pri Peričniku in Aljažev dom v Vratih, ter okrepčevalnica Sonček ob vstopu na kolesarsko pot proti Kranjski Gori. V zimskem času delujeta vlečnica in drsališče.

Krajevne zanimivosti v Mojstrani so: podružnična cerkev sv. Klemena, Španova hiša (s sončno uro z letnico 1747), Šmercova hiša (nekdanja znana planinska gostilna) z obnovljenima stenskim slikama, Ambrožičeva hiša (pri Mrušču - s spominskim obeležjem za čebelarja in trgovca z medom Mihaela Ambrožiča), Slovenski planinski muzej z informativno točko Triglavskega narodnega parka (s prikazom zgodovine gorništv, planinstva, alpinizma in gorske reševalne službe).

Krajevne zanimivosti v Zgornji Radovni so: urejene domače kmečke hiše, posebno pri Psnaku, Gogalova lipa in muzejska domačija pri Pocarju.

Ob takih družbenih in gospodarskih spremembah ter gibanjih so se po vaseh pojavljali tudi požari. Zato je bilo razumljivo, da so Dovžani in Mojstrančani skupaj ustanovili gasilsko društvo že leta 1889. Leta 1893 pa so v Mojstrani ustanovili svoje gasilsko društvo. Obe društvi sta imeli pravila z enotnim geslom: «vse za gasilce». Društvi sta sodelovanje ohranili pri vsakem gašenju, veselicah, pogrebih gasilcev in pri maši vsako leto na dan sv. Florjana. Tako sodelovanje ostaja še danes. Prostovoljno gasilsko društvo Dovje pokriva območje Dovjega in Belce, Prostovoljno gasilsko društvo Mojstrana pa vasi Mojstrana in Zgornja Radovna.

Ko je obratovalo podjetje LIP Bled v Mojstrani, je bilo 4.5.1981 pri njih ustanovljeno prostovoljno industrijsko gasilsko društvo. V prvem letu delovanja so z dobro organizacijo gasilske veselice in pomočjo podjetja kupili motorno brizgalno Rosenbauer 1200/8, ki je bila najmočnejša gasilska brizgalna v takratni GZ Jesenice. V letu 1983 so razvili svoj prapor. Leta 2002 je matično podjetje prodalo obrat Mojstrana in s tem je prenehalo delovati PIGD. Nato so se gasilci tega društva vključili v delo PGD Mojstrana in PGD Dovje.

3. Zgodovinski oris

Freisinška škofija se je usidrala na slovenskem ozemlju, ko ji je nemški kralj Oton II. dne 30.6.973 in novembra 973 daroval obsežno posest na območju Škofje Loke in Poljanske ter Selške doline, kasneje pa je nemški kralj Oton III. potrdil freisinško (loško) posest na Kranjskem, v letu 1002 pa je nemški kralj Henrik II. dodatno daroval škofjeloškemu gospostvu še dodatno ozemlje v okolici Škofje Loke. Loško gospostvo je doseglo končne meje do konca 13. stoletja. Freisinška posest je trajala do sekularizacije.

V Mojstrani so bile na novo ustanovljene prve hube (grunti) šele v letu 1317. To so bile kmetije: Španova, Novakova, Vakatova, Meselova in Pavleševa. Po zapisanem ustnem izročilu naj bi bila že v 10. stoletju zgrajena Španova hiša in je kmetija obsegala vse ozemlje kasnejših petih kmetij v Mojstrani. Gospodar pri Španu je dal sinovoma deleža, da sta naredila Novakovo hišo in Vakatovo (bila na izteku smučišča), od Vakatove je nastala Meselova hiša, od Novakove pa Pavleševa hiša.

Na dovškem in mojstranškem ozemlju je prišlo do večjega naselitvenega vala sredi 14. stoletja, ki je bil posledica razvijajočega se fužinarstva. Pogoji za razvoj železarstva v Mojstrani so bili ugodni zaradi močnega toka Triglavske Bistrice, ki je gnala mehove, rudo in oglje pa so dobivali iz Vrat in Radovne. Oskrbovanje fužinarjev so najprej prevzeli kmetje z Dovjega, z novo naselitvijo kmetov v letu 1317 v Mojstrani, pa so le-ti prevzeli oskrbo fužinarjev v Mojstrani. Prebivalstvo na tem območju se je preživljalo s kmetijstvom,

gozdarstvom, fužinarstvom, oglarjenjem, dninarstvom in raznimi rokodelskimi deli (tkalstvom, tesarstvom, krojaštvom, čevljarstvom, zidarstvom, usnjarstvom, kovaštvom, mlinarstvom, prevozništvom, žagarstvom, čebelarstvom, gostinstvom, gorskim vodništvom in planinskim ter lovskim turizmom).

Večje spremembe pri delu in v življenju ljudi na Dovjem, še bolj pa v Mojstrani so nastale z izpeljavo železnice skozi Dolino od Jesenic do Trbiža (leta 1870), opustitvijo fužinarstva v Mojstrani (1888) in izgradnjo cementarne (1893), ki je delovala vse do leta 1935. Domačini so skopi zaslužek dobili pri delu na zemlji, z živinorejo (pašo, sirarstvom, oglarjenjem), pri gozdarskih delih, na lovih kot gonjači, z gorskim vodništvom in nošnjo za gradnjo in oskrbovanje koč.

Konec avgusta 1889 je prišel na Dovje župnik Jakob Aljaž, ki je ostal na Dovjem vse do svoje smrti leta 1927. Izreden vpliv na dogajanja in obseg dela, ki ga je skupaj z domačini in sodelovanjem s SPD in drugimi prijatelji opravil Jakob Aljaž v domačih vaseh, v Vratih in na Triglavu, in njegovo delo na glasbenem področju je obsežno popisano v Aljaževem zborniku.

Delo Jakoba Aljaža v slovenskem planinskem izročilu je predstavljeno v več publikacijah in temelji na Aljaževem delu pri gradnjah v gorah: stolpa na Triglavu, Triglavske kočice in kapelice na Kredarici ter v Vratih: Aljaževe kočice, prvega Aljaževega doma in sedanjega Aljaževega doma. Aljaž je veliko pomagal ljudem v teh krajih, ker je dajal delo domačinom in jih narodnostno spodbujal. Z razvijanjem dolinskega in gorskega turizma je omogočal domačinom dodatni zaslužek in uveljavitev slovenskih planinskih vodnikov in gorskih nosačev.

Samostojno planinsko društvo Dovje-Mojstrana je bilo ustanovljeno po Aljaževi smrti leta 1928. Planinci so sledili novemu, alpinističnemu pristopu v gore, razvoj planinstva je pritegnil več domačinov, ki so postali uspešni alpinisti in gorski reševalci, med katerimi so bile najbolj znani alpinisti »mojstranske veverice« .

Smučarija ima veliko tradicijo v teh krajih, posebej v Mojstrani. Lovca Janez Rabič (Palkov-Hotelir) in Janez Skumavc (Požrv) iz Radovne sta se že leta 1896 seznanila s smučmi, ko sta vodila na lov v Vrata švedskega lovca. Nato sta leta 1908 prinesla iz Gradca prve smuči, pri katerih so uporabljali le pastirske palice, za čevlje pa »gojzarje«. Mojstrančani so se udeležili smučarskega tečaja in tekmovanja v Bohinju leta 1913 in prvi trije na tekmi so bili Mojstrančani: Ernest Rabič-Krofov, Janez Rabič-Hotelov in Gregor Klančnik- Meselov.

Po prvi svetovni vojni so ustanovili smučarsko društvo. Leta 1921 je bilo prvo državno (jugoslovansko) prvenstvo v smučarskih tekih v Bohinju, kjer je prvo mesto osvojil Janez Hlebanja-Luksov iz Mojstrane. V sezoni 1925/26 sta na tekaških tekmah začela zmagovati brata Janko in Joško Janša-Železnikova z Dovjega in pri ženskah Minca Rabič-Hotelova iz Mojstrane. Leta 1926 so v Mojstrani zgradili skakalnico pri Grančišci, leta 1929 so na Boru zgradili večjo skakalnico. V slalomu in tekih je postal uspešen Albin Jakopič. Prišli so mlajši športniki: Karel in Alojz Klančnik, Ciril Lakota, Gregor Klančnik, Miha Rabič in tik pred drugo svetovno vojno še legendarni planiški orel Janez Polda .

Tudi po drugi svetovni vojni je bilo zelo razgibano tekmovalno smučanje in domačini so dosegali velike uspehe v smučarskih tekih in skokih, nekateri so postali državni prvaki: Karel Klančnik, Janez Polda, Zdravko Hlebanja, Mara Rekar, Milena Cindrič, Marjan Pečar, Franc Lakota, kasneje še Tone Djuričič, Dušan Mrak in Lidija Pšenica. Kar 18 domačih športnikov je uspešno nastopalo na zimskih olimpijadah: **Joško Janša**, St. Moritz-1928, **Janko Janša**, St. Moritz-1928, **Albin Jakopič**, Garmisch-Partenkirchen-1936, **Avgust Jakopič**, Garmisch-Partenkirchen-1936, **Alojz Klančnik**, Garmisch-Partenkirchen-1936 in St. Moritz, 1948, Karel Klančnik, St. Moritz- 1948 in Oslo-1952, Janez Polda, St. Moritz-1948, Oslo-1952 in Cortina d Ampezzo-1956, Zdravko Hlebanja, Cortina d Ampezzo-1956, **Mara Rekar**, Cortina d Ampezzo-1956, **Marjan Pečar**, Grenoble-1968, **Tone Djuričič**, Lake

Placid-1980, **Dušan Djuričič-Mrak**, Sarajevo-1984, **Rajko Lotrič**, Calgary-1988, **Jure Košir**, Albertville-1990, Lillehammer-1994 (bronasta medalja v slalomu), Nagano-1998 in Salt Lake City-2002, **Alenka Dovžan**, Lillehammer-1994 (bronasta medalja v kombinaciji), Nagano-1998 in Salt Lake City-2002, **Aleš Brezavšček**, Nagano-1998, **Uroš Pavlovčič**, Salt Lake city-2002, **Urška Rabič**, Torino-2006.

Olimpijca sta še hokejista, sedaj živeča na Belci: **Zvone Šuvak** in **Edo Hafner**.

Vir: Povzetek iz zbornika ob 120-letnici prostovoljnega gasilskega društva Mojstrana 1893 - 2013